Uniunea Naţională a Baroarilor din România
Rădescu Dumitru
Cabinet de Avocat
Operator de date cu caracter personal nr. 3169
Sonda NIŢĂ CONSTANTIN/ recurs a I v20.03.2018
Exemplar pentru instanţa de judecată

CABINET DE AVOCAT "DUMITRU RĂDESCU"
REGISTRATURA
INTRARE nr. 172
AN 2018 LUNA 03 ZIUA 20

ÎNALTA CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE
COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI
Dosar nr. 3157/1/2017/a1.1
Termen: 26.03.2018

21.03.2018

DOMNULE PREŞEDINTE,

Recurentul **NIŢĂ CONSTANTIN**, domiciliat în [redacted] la data [redacted] având **codul numeric personal** [redacted] prin intermediul avocaţilor **PAŞCU DAN**, cu *împuternicirea avocaţială* **seria B nr. 3009798/13.03.2018** şi **DESCU DUMITRU**, cu împuternicirea avocaţială **seria B nr. 3108764/07.03.2018**, cu [redacted]ciliul procesual ales pentru comunicarea actelor de procedură la sediul profesional al **netului de Avocat „RĂDESCU DUMITRU"** din [redacted] în temeiul **art. 29 alin. 5** din **Legea nr. 47/1992 privind izarea şi funcţionarea Curţii Constituţionale**, *republicată*, formulează prezentele

MOTIVE ALE RECURSULUI

t împotriva **Încheierii penale din 15 ianuarie 2018**, pronunţate de **Înalta Curte de şi Justiţie – Completul de 5 Judecători, în Dosarul nr. 3.157/1/2017/a1**:

Soluţionarea greşită a cererii de sesizare a Curţii Constituţionale

În fapt, prin încheierea recurată a fost respinsă, ca inadmisibilă, cererea de sesizare a **onstituţionale** cu privire la excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor **art. 97 . d)** şi **art. 103 alin. 2** şi **3**, cu referire la **art. 114 alin. 1** şi **art. 115 alin. 1 n.**

considerentele încheierii recurate sunt invocate **7 decizii** ale **Curţii nale** şi prezentate, în esenţă, următoarele *trei* argumente:

nu este îndeplinită condiţia existenţei unui interes procesual al rezolvării xcepţiei de neconstituţionalitate;

LUI PREŞEDINTE AL ÎNALTEI CURŢI DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE - COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI

Municipiul Bucureşti, Sector 3, Str. Labirint nr. 119, Corp A, Cod 030703
140203; Cont :RO 43RNCB 0082 0439 7583 0001– B.C.R. UNIREA
Telefon: 021.327.27.50;: 0744.670.717Fax: 021.327.27.51;
www.radescu.ro; e-mail: office@radescu.ro

www.JURI.ro

-b) prin invocarea excepției nu sunt formulate adevărate critici de neconstituționalitate, ci este vizat modul concret de interpretare și aplicare a dispozițiilor enunțate;

-c) nu poate fi stabilită o legătură efectivă între necesitatea pronunțării unei decizii de către instanța de contencios constituțional cu privire la dispozițiile criticate și soluționarea dosarului de către instanța de apel.

Considerăm că soluția de respingere a sesizării **Curții Constituționale** este greșită, întrucât **în cauză sunt întrunite toate condițiile de admisibilitate ale cererii,** prevăzute de **art. 29** din **Legea nr. 47/1992.**

1. Privitor la cerința **legăturii cu soluționarea cauzei**, după cum am arătat și în ciclul procesual anterior, pertinența excepției este pusă în evidență de următoarele: *inculpatul* **Niță Constantin** a fost trimis în judecată și condamnat pentru infracțiunea de trafic de influență prev. de **art. 291 alin. 1 C.pen.** rap. la **art. 6** și **7 lit. a)** din **Legea nr.78/2000**, cu aplicarea **art. 5 C.pen., organul de urmărire penală fiind sesizat la data de 24.11.2015, prin denunțurile formulate de către** *denunțătorii* **Urdăreanu Tiberiu și Tănăsescu Mihail, care au fost audiați în calitate** de *martori,* atât **în faza de urmărire penală,** cât și **în faza de judecată la prima instanță.**

1.1. În **rechizitoriu**, în partea intitulată **"Mijloace de probă"** (p. 36), la primele două poziții sunt menționate **„denunțul și declarațiile martorului Urdăreanu Tiberiu"; „denunțul și declarațiile martorului Tănăsescu Mihail"** (p. 36).

1.2. Tot prin **rechizitoriu, pentru infracțiunea de cumpărare de influență, fără a se indica autorul acesteia și temeiul de drept, s-a dispus clasarea**, cu motivarea că *„există o cauză de nepedepsire prevăzută de lege, respectiv* ***fapta a fost denunțată*** *mai înainte ca organele de urmărire penală să fi fost sesizate pe altă cale."*

1.3. Totodată, **hotărârea de condamnare s-a întemeiat în mod determinant pe denunțurile și declarațiile martorilor Urdăreanu Tiberiu și Tănăsescu Mihail, considerați martori.**

1.4. Astfel cum am indicat în cuprinsul cererii de sesizare a **Curții Constituționale**, criticile de neconstituționalitate vizează, în esență, **încălcarea principiului legalității** și a **dreptului la un proces echitabil**, astfel că, eventuala admitere a excepției ar avea o influență directă asupra soluției finale ce se va pronunța în această cauză. Mai exact, **admiterea excepției de neconstituționalitate ar determina înlăturarea din categoria mijloacelor de probă a declarațiilor denunțătorilor, lipsind de fundament probator sentința de**

www.JURI.ro

condamnare.

1.5. În aceste condiții, **interesul procesual al inculpatului este pe deplin dovedit.**

1.6. Susținerea instanței în sensul că o eventuală decizie a **Curții Constituționale** nu ar avea nicio înrâurire în ce privește soluția de condamnare, nu poate fi primită, deoarece face abstracție de **caracterul determinant al declarațiilor denunțătorilor** în formarea convingerii instanței de fond asupra unor aspecte esențiale ale cauzei (cum ar fi: pretinsa existență a înțelegerii ilicite, a primirii sumei de bani în numerar și a încheierii contractului de prestări servicii). Cu alte cuvinte, **celelalte mijloace sunt lipsite de aptitudine probatorie de sine-stătătoare în susținerea acuzațiilor.**

1.7. Pe de altă parte, faptul că în camera preliminară s-a statuat asupra legalității administrării probelor nu împiedică instanța de control judiciar, ca, în anumite condiții, să reexamineze această chestiune, din perspectiva **Deciziei nr. 802 din 5 decembrie 2017** a **Curții Constituționale**, prin care s-a statuat că " *(...) probele menținute ca legale de judecătorul de cameră preliminară pot face obiectul unor noi verificări de legalitate în cursul judecății din perspectiva constatării inadmisibilității procedurii prin care au fost obținute și a aplicării nulității absolute asupra actelor procesuale și procedurale prin care probele au fost administrate, în condițiile în care, în această ipoteză, se prezumă iuris et de iure că se aduce atingere legalității procesului penal, vătămarea neputând fi acoperită (...)".*

1.8. Dacă reexaminarea este posibilă în ipoteza ***încălcării legalității***, *a fortiori* este impusă în cazul ***constatării neconstituționalității.***

1.9. Respingerea cererii de sesizare nu se justifică nici pentru faptul că *inculpatul* a solicitat reaudierea *denunțătorilor*, întrucât, după cum am învederat instanței de apel, acest demers a fost făcut în considerarea accepțiunii extinse a noțiunii de *"martor"* în viziunea **Curții europene a drepturilor omului** și doar pentru a beneficia de garanțiile prevăzute de **art. 6 paragrafele 1** și **3 lit. d)** din aceeași convenție. Mai exact, audierea celor *doi martori-denunțători* este un drept al inculpatului, fiind justificată pentru verificarea conținutului denunțurilor, înțelese ca *mod se sesizare a organului de urmărire penală* și *nu ca mijloc de probă.*

1.10. Tot astfel, solicitarea noastră de sesizare a **Curții Constituționale** nu poate fi respinsă pe motiv că "*interesul procesual al părții a fost satisfăcut, prin admiterea probei solicitate și prin evaluarea sa coroborată în contextul tuturor probelor administrate în cauză.*" O atare apreciere pleacă de la premisa eronată a existenței unei singure cereri. În realitate, pe lângă cererea de audiere în sensul precizat mai sus a denunțătorilor, am formulat

www.JURI.ro

și cererea de sesizare a instanței constituționale, **interesul procesual fiind diferit**, prin raportare la cele două cereri.

1.11. Considerând că excepția invocată nu are legătură cu soluționarea cauzei, **instanța de judecată a ignorat și jurisprudența Curții Constituționale în această materie.**

1.12. Astfel, prin **Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, Curtea Constituțională** a statuat că: *"(...) legătură cu soluționarea cauzei au toate dispozițiile legale de drept substanțial și de drept procedural care vizează drepturile subiective deduse judecății și fac posibilă desfășurarea și finalizarea procedurii judiciare."*

1.13. În speță, este vorba despre ***dreptul la un proces echitabil*** a cărui încălcare rezultă din neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate.

1.14. Dintr-o altă decizie a instanței constituționale – **Decizia nr. 878 din 30 iunie 2011** – rezultă că: " *În ceea ce privește soluția pronunțată de Tribunalul București - Secția a III-a civilă, de* ***admitere a cererii de sesizare a Curții Constituționale****, Curtea observă că aceasta este corectă, îndeplinind strict formal condițiile de admisibilitate: dispoziția legală criticată să se afle în cuprinsul unei legi sau ordonanțe în vigoare, să aibă legătură cu soluționarea cauzei și să fie ridicată în fața instanței de judecată sesizată cu soluționarea cauzei, să fie ridicată de o parte în litigiu, de către instanța de judecată ori de arbitraj comercial din oficiu sau de procuror, iar dispoziția legală contestată să nu fi fost declarată neconstituțională. Astfel,* ***nicio instanță de judecată în fața căreia se ridică o excepție de neconstituționalitate nu are competența să examineze textul sub aspect constituțional*** *sau să adauge o altă condiție la cele prevăzute de lege pentru admiterea cererii de sesizare a Curții, ci numai să verifice, strict, îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a acesteia, prevăzute de art. 29 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, deoarece competența sa se circumscrie doar la constatarea admisibilității cererii de sesizare a Curții, nu și la temeinicia ca atare a excepției."*

2. Nu susțin soluția de respingere a cererii de sesizare nici cele **7 decizii** ale **Curții Constituționale,** menționate în considerentele încheierii recurate, după cum rezultă din conținutul acestora, reprodus rezumativ în continuare.

Astfel:

2.1. Prin **Decizia nr. 284 din 24 ianuarie 2011** a fost respinsă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor **art. 30 alin. 4 , art. 62, 63, 66, 78, 87** și **88 C.proc.pen., Curtea** constatând că "*autorul acesteia critică, în realitate,* ***modul de***

www.JURI.ro

***interpretare şi aplicare a legii în cauza dedusă judecăţii**. Or', astfel de critici intră în competenţa de soluţionare a instanţelor de judecată, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege, iar nu a Curţii Constituţionale, care, potrivit art. 2 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „asigură controlul constituţionalităţii legilor, a tratatelor internaţionale, a regulamentelor Parlamentului şi a ordonanţelor Guvernului", alin. 2 al aceluiaşi articol stabilind că „sunt neconstituţionale prevederile actelor prevăzute la alin. (1), care încalcă dispoziţiile sau principiile Constituţiei". Tot astfel **nu intră în competenţa Curţii Constituţionale soluţionarea criticilor referitoare la practica neunitară a instanţelor de judecată**, sub acest aspect fiind incidente dispoziţiile art. 126 alin. (3) din Constituţie, potrivit cărora „Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie asigură interpretarea şi aplicarea unitară a legii de către celelalte instanţe judecătoreşti, potrivit competenţei sale".*(s.n.)

2.2. Prin **Decizia nr. 176 din 6 martie 2012** a fost respinsă, ca inadmisibilă, excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor **art. 360 alin. 1 şi 3 C.proc.pen., Curtea** constatând că "*autorul excepţiei **nu formulează o veritabilă critică de neconstituţionalitate, ci solicită, în realitate, modificarea prevederilor de lege criticate,** în sensul ca, în cazul procedurii prevăzute de art. 278[1] din Codul de procedură penală, instanţa să aibă obligaţia de a comunica petentului în termen legal, indiferent dacă a fost sau nu prezent la judecată sau la pronunţare, atât dispozitivul hotărârii, cât şi motivarea acesteia. O asemenea solicitare nu intră însă în competenţa de soluţionare a Curţii Constituţionale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunţă numai asupra constituţionalităţii actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului".* (s.n.)

2.3. Prin **Decizia nr. 187 din 6 martie 2012** a fost respinsă, ca inadmisibilă, excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor **art. 2 alin. 1** şi **art. 171 - 173 C.proc.pen., Curtea** constatând că "*autorul excepţiei şi-a fundamentat critica dintr-o perspectivă ce nu respectă exigenţele unei veritabile excepţii de neconstituţionalitate. Astfel, acesta a arătat că dispoziţiile legale criticate ar fi neconstituţionale, deoarece, în faza actelor premergătoare începerii urmăririi penale, apărătorii nu sunt primiţi de procuror să asiste părţile. Prin urmare, Curtea constată că nu este competentă a exercita un astfel de control, deoarece **aspectele legate de interpretarea şi aplicarea legii sunt atributul exclusiv al instanţei de drept comun,** Curtea fiind ţinută a se pronunţa numai cu privire la contrarietatea dintre o dispoziţie legală şi una constituţională.*

Totodată, dintr-o altă perspectivă se desprinde concluzia că autorul excepţiei

www.JURI.ro

***solicită modificarea dispoziţiilor legale criticate**, în sensul introducerii unei norme care să oblige organul de urmărire penală să permită părţilor să fie asistate de avocat şi în faza actelor premergătoare. Or, potrivit dispoziţiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea şi funcţionarea Curţii Constituţionale, aceasta **se pronunţă fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului**".* (s.n.)

2.4. Prin **Decizia nr. 378 din 26 iunie 2014** a fost respinsă, ca inadmisibilă, excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art. 278^1 alin. (8) din Codul de procedură penală din 1968, reţinându-se că: "*autorul excepţiei consideră că îi este afectat liberul acces la justiţie întrucât judecătorul nu poate modifica temeiul de drept al soluţiei de netrimitere în judecată date de procuror. Or, o astfel de solicitare nu intră în competenţa de soluţionare a Curţii Constituţionale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunţă numai asupra constituţionalităţii actelor cu privire la care a fost sesizată, **fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului**.*"

2.5. Prin **Decizia nr. 486 din 11 decembrie 2003** a fost respinsă excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor **art. 15** din **Decretul nr. 143/1955 privitor la organizarea şi funcţionarea oficiilor juridice** şi ale **art. 25** din **Legea nr. 51/1995 pentru organizarea şi exercitarea profesiei de avocat,** *republicată,* reţinându-se că: "***examinarea constituţionalităţii unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispoziţiile constituţionale pretins violate, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele şi raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparaţie la dispoziţii ori principii ale Constituţiei.*** *Procedându-se altfel, s-ar ajunge, inevitabil, la concluzia că, deşi fiecare dintre dispoziţiile legale este constituţională, numai coexistenţa lor ar pune în discuţie constituţionalitatea uneia dintre ele. Rezultă deci că nu ne aflăm în prezenţa unei chestiuni privind constituţionalitatea unor texte de lege.*" (s.n.).

2.6. Prin **Decizia nr. 85 din 27 ianuarie 2011** a fost respinsă, ca inadmisibilă, excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art. 160^b din Codul de procedură penală, reţinându-se că:" ***examinarea constituţionalităţii unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispoziţiile constituţionale pretins violate, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele şi raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparaţie la dispoziţii ori principii ale Constituţiei.*** *Procedându-se altfel s-ar ajunge, inevitabil, la concluzia că, deşi fiecare dintre dispoziţiile legale este constituţională, numai coexistenţa lor ar pune în discuţie constituţionalitatea uneia dintre ele.*"(s.n.)

2.7. Prin **Decizia nr. 537 din 15 octombrie 2014** a fost respinsă, ca inadmisibilă,

www.JURI.ro

excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor **art. I pct. 11, pct. 12** şi **pct. 13** din **Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanţelor judecătoreşti**, precum şi pentru pregătirea punerii în aplicare a **Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă**, reţinându-se că "***examinarea constituţionalităţii unui text de lege are în vedere compatibilitatea acelui text cu dispoziţiile constituţionale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele şi raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparaţie la dispoziţii ori principii ale Constituţiei***. *Procedându-se altfel, s-ar ajunge inevitabil la concluzia că, deşi fiecare dintre dispoziţiile legale este constituţională, numai coexistenţa lor ar pune în discuţie constituţionalitatea uneia dintre ele*". (s.n.)

2.8. Într-adevăr, în situaţiile de mai sus excepţiile de neconstituţionalitate au fost respinse, ca inadmisibile, întrucât **Curtea Constituţională** a considerat *fie* că examenul solicitat de autorii excepţiilor excedează competenţei sale, *fie* că nu a fost vizat un anume text de lege, ci o concluzie ce ar rezulta din corelarea mai multor dispoziţii legale.

2.9. Ceea ce nu a remarcat instanţa de judecată învestită cu cererea de sesizare este faptul că, în toate cele 7 decizii, apare precizarea: "***Curtea Constituţională a fost legal sesizată şi este competentă, potrivit dispoziţiilor art. 146 lit. d) din Constituţie, precum şi ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 şi 29 din Legea nr. 47/1992, să soluţioneze excepţia de neconstituţionalitate.***"(s.n.)

2.10. **În niciuna dintre aceste decizii nu se reţine că ar fi fost inadmisibilă sesizarea pentru lipsa legăturii cu soluţionarea cauzei, Curtea Constituţională** pronunţându-se pe **inadmisibilitatea excepţiei**.

2.11. Prin urmare, **nu trebuie confundată inadmisibilitatea sesizării, cu inadmisibilitatea excepţiei.**

2.12. În plus, **dacă asupra admisibilităţii sesizării se pronunţă în principal instanţa de judecată şi în subsidiar Curtea Constituţională, admisibilitatea excepţiei cade în competenţa exclusivă a instanţei constituţionale.**

3. Pe fondul solicitării de sesizare este de observat că au fost formulate veritabile critici de neconstituţionalitate, fiind indicate prevederile constituţionale şi convenţionale transgresate şi prezentate în detaliu argumentele în susţinerea excepţiei.

3.1. Esenţa acestor critici este aceea că **redactarea dispoziţiilor procedurale enunţate este dominată de echivocitate asupra semnificaţiei şi cuprinderii termenului de "martor"** *(stricto sensu)*, ceea ce conduce la transformarea denunţătorului în martor şi calificarea declaraţiilor acestuia drept mijloace de probă.

www.JURI.ro

3.2. Aşa fiind, opinăm că dispoziţiile legale criticate contravin **art. 1 alin. (5) din Constituţie**, care consacră **principiul legalităţii**, ce impune obligaţia legiuitorului ca normele juridice pe care le adoptă să fie precise, clare şi previzibile.

3.3. **Imprecizia** şi **lipsa de previzibilitate** a textelor de lege cerute a fi supuse controlului de neconstituţionalitate, încălcând principiul legalităţii, **afectează şi dreptul la un proces echitabil** - prevăzut de **art. 21 alin. 3 din Constituţie, art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi art. 47 alin. 2 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene** – drept care, *inter alia*, presupune şi conformarea la regulile fundamentale care dirigăesc procesul penal.

3.4. Implicit, sunt nesocotite şi dispoziţiile **art. 11 alin. (1)** şi **(2)** şi **art. 20** din **Constituţie.**

4. Încălcarea competenţei stabilite de art. 146 lit. d) din Constituţie şi de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992

4.1. În opinia noastră, instanţa de judecată nu s-a limitat să verifice admisibilitatea sesizării, ci s-a substituit Curţii Constituţionale, considerând că: "***o cerere de sesizare a Curţii în controlul de constituţionalitate poate fi calificată ca inadmisibilă*** *atunci când, exemplificativ, tinde fie la învestirea acesteia cu un examen ce excedează, în mod vădit, competenţei sale, intrând în sfera de competenţă a legiuitorului (...), fie la un control de constituţionalitate nu a unui text de lege anume determinat, ci a concluziei ce ar rezulta din corelarea mai multor dispoziţii legale.*" (s.n.)

4.2. Or', **în ipotezele de mai sus, cererile de sesizare au fost considerate admisibile, iar excepţiile de neconstituţionalitate – inadmisibile.**

4.3. Un al doilea considerent care conduce la concluzia că instanţa de judecată şi-a depăşit atribuţiile conferite de Constituţie şi lege are următoarea cuprindere: "*(...) inculpatul Niţă Constantin a invocat excepţia de neconstituţionalitate (...) raportându-se doar formal la exigenţele art. 29 din Legea nr. 47/1992, fără a invoca adevărate critici de neconstituţionalitate. În realitate,* ***critica formulată vizează modul concret de interpretare şi de aplicare a dispoziţiilor enunţate(...).***" (s.n.)

4.4. Suntem de părere că doar **Curtea Constituţională** poate face o asemenea apreciere, deoarece aceasta nu ţine de cerinţele pe care trebuie să le verifice instanţa judecătorească pentru a decide asupra admisibilităţii sesizării.

4.5. Pe de altă parte, raţionamentul este eronat, întrucât frecvent armonizarea normelor criticate cu legea fundamentală se realizează prin completarea acestora. Sunt

www.JURI.ro

mărturie în acest sens, spre pildă, unele articole referitoare la camera preliminară. Concret, dacă inițial judecătorul de cameră preliminară se pronunța asupra cererilor și excepțiilor fără participarea procurorului și a inculpatului, **după completarea legii** soluționarea presupune citarea părților și a persoanei vătămate, precum și participarea procurorului. De asemenea, dacă la intrarea în vigoare a **Codului de procedură penală** doar procurorul și inculpatul puteau face contestație în temeiul **art. 347**, după completarea legii acest drept a fost conferit și celorlalte părți, precum și persoanei vătămate.

***4.6.* În toate aceste cazuri completarea legii a fost impusă de Curtea Constituțională și a fost realizată în conformitate cu procedura constituțională de legiferare.**

4.7. Un *al treilea considerent* care probează încălcarea competenței stabilite de **art. 146 lit. d)** din **Constituție și art. 29 alin. 1** din **Legea nr. 47/1992** reține că *"(...) **dispozițiile a căror neconstituționalitate se invocă nu sunt de natură să provoace o restrângere a drepturilor părții.**"* (s.n.)

4.8. Aceeași semnificație are, în *al patrulea rând*, și sublinierea că *"(...) a sesiza instanța constituțională în scopul înlăturării eventualelor neconcordanțe dintre textele de procedură înseamnă **a ignora limitele competențelor sale,** afirmate constant în jurisprudența obligatorie a Curții, prin respingerea ca inadmisibile a excepțiilor de neconstituționalitate cu o atare finalitate."* (s.n.)

4.9. Într-o formulare imperativă, dispozițiile **art. 3 alin. 2** și **3** din **Legea nr. 47/1992** prevăd următoarele: *"(2) În exercitarea atribuțiilor care îi revin Curtea Constituțională este singura în drept să hotărască asupra competenței sale.*

(3) Competența Curții Constituționale, stabilită potrivit alin. (2), nu poate fi contestată de nicio autoritate publică".

4.10. Așadar, în virtutea acestor dispoziții, nu instanța de judecată verifică dacă instanța constituțională este sau nu competentă, ci doar aceasta din urmă este abilitată legal în acest sens.

4.11. Conchizând pe acest aspect, considerăm că depășindu-și propria competență și intrând în sfera de atribuții conferite de legea fundamentală exclusiv **Curții Constituționale**, instanța supremă a comis ceea ce, în doctrina de specialitate, este calificat drept "*exces de putere*", sancționabil cu nulitatea absolută a hotărârii pronunțate în aceste condiții.

4.12. O atare sancțiune se justifică și din punct de vedere al urmării cauzate, respectiv îngrădirea accesului liber la justiția constituțională, contrar prevederilor **art. 21**

www.JURI.ro

alin. 1 – 3 și **art. 146 lit. d)** din **Constituție.**

Pentru argumentele expuse, vă solicităm *admiterea recursului, casarea încheierii recurate* și, după rejudecare, *admiterea cererii de sesizare* a **Curții Constituționale.**

Recurentul **NIȚĂ CONSTANTIN**
prin *avocații*
LUPAȘCU DAN
cu împuternicirea avocațială **seria B nr. 3009798/13.03.2018**

RĂDESCU DUMITRU
cu împuternicirea avocațială **seria B nr. 3108764/07.03.2018**

x.....

www.JURI.ro